

СЛОВНИК

Абсолютна ефективність інвестицій – характеристика доцільності реалізації одиничного інвестиційного проекту, яка визначається величиною ефекту від його здійснення або відношенням цього ефекту до загального обсягу інвестованого капіталу.

Активи – ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до отримання економічних вигод у майбутньому.

Альтернативна вартість – вартість ресурсу, використаного певним чином, яку він міг би мати у разі застосування в найкращий з можливих альтернативних способів.

Альтернативні витрати, або втрата доходу – економічні витрати, пов'язані з втратою можливості кращого використання ресурсів, задіяних в реалізації інвестиційного проекту.

Альтернативні інвестиційні проекти – проекти, для яких ухвалення одного з них означає неможливість одночасної реалізації інших.

Амортизація – поступове віднесення вартості витрат на придбання, виготовлення та поліпшення основних засобів і нематеріальних активів на зменшення прибутку.

Аналіз беззбитковості – див. маржинальний аналіз.

Аналіз чутливості – техніка аналізу проектного ризику, що показує, як зміниться значення NPV проекту у разі заданої зміни вхідної змінної за інших постійних умов.

Ануїтет – грошовий потік, в якому чисті грошові платежі в кожному періоді однакові за обсягами.

Безповоротні витрати – виплати, які вже зроблено і неможливо відшкодувати прийняттям чи неприйняттям даного проекту.

Безризикова ставка доходності – ставка доходності за інвестиціями, що мають найменший рівень ризику та високу ліквідність.

Бізнес-план – стандартний документ, у якому обґрунтовується доцільність реалізації інвестиційного проекту й наводяться його основні характеристики.

Бюджетування (Budgeting) – процес підготовки бюджету з метою прогнозування майбутніх доходів та витрат, руху грошових коштів та здійснення контролю за виконанням інвестиційного проекту.

Вартість капіталу (Cost of Capital, CC) – загальна сума коштів, яку потрібно сплатити за використання певного обсягу фінансових ресурсів, виражена у відсотках до цього обсягу.

Взаємовиключні інвестиційні проекти – див. Альтернативні.

Видаток (відтік) коштів (Cash Out-Flow, COF) – елемент грошового потоку, що відповідає витрачання грошових коштів на різні цілі.

Виробничий важіль (ліверидж) – потенційна можливість впливати на валовий прибуток зміною структури поточних (валових) витрат та обсягу виробництва (продажу).

Витрати – зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками) за звітний період.

Відносне відхилення – зміна показника у відсотках до базового значення.

Вкладення до додаткових фондів – інвестування частини додатного сальдо реальних грошей на депозити, в цінні папери або інші інвестиційні проекти.

Внутрішнє середовище проекту – сукупність ключових елементів організації (цілі, рівні, структура, розподіл за видами діяльності, кадри).

Внутрішня норма дохідності (рентабельності) (Internal Rate of Return, IRR; Discounted Cash-Flow of Return, DCFOR) – ставка дисконту, за якої чиста поточна вартість проекту дорівнює нулю.

Гіринг (фінансовий ліверидж) – вплив зміни співвідношення позикових та власних джерел фінансування на доходність інвестицій.

Графічні методи технічного аналізу – графічні образи відображення біржової інформації (лінійні графіки, стовпчикові діаграми, графіки у вигляді «барів», «японські свічки», графіки типу «хрестики-нулики» тощо).

Грошовий потік (Cash-Flow, CF) – певна послідовність чистих грошових платежів в часі.

Дивіденд – частина чистого прибутку акціонерного товариства, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну акцію певного типу або класу.

Дисконт – компенсація інвесторам за очікуване ними недоотримання середньо ринкового доходу.

Дисконт за ризик корпоративного дефолта – різниця між ціною держаних облігацій (умовно безризикових) та аналогічних їм за строками та доходністю корпоративними облігаціями.

Дисконтування – метод приведення майбутньої вартості грошей до їх вартості у поточному періоді (до теперішньої вартості).

Додаткові вигоди і витрати — різниця вигід і витрат проекту в ситуації «з проектом» і «без проекту»; використовуються для визначення доходів та витрат від реалізації інвестицій на вже діючих підприємствах.

Доходи – збільшення економічних вигод у вигляді надходження активів або зменшення зобов'язань, які призводять до зростання власного капіталу (крім зростання капіталу за рахунок внесків власників) за звітний період.

Дюрація (Duration, D) – це середньозважений термін повернення інвестицій, тобто отримання дисконтованих доходів від реалізації інвестиційного проекту.

Економічна вигода – потенційна можливість отримання підприємством грошових коштів від використання активів.

Економічний механізм інвестиційного проектування – сукупність економічних методів і важелів впливу, проведення фінансової оцінки проекту, розрахунків ефективності й обґрунтування його здійсненності.

Економічний термін життя інвестицій (Economic Life) – максимальний період часу, протягом якого інвестований проект здатен приносити доход.

Експертиза проекту – перевірка розробленої проектно-кошторисної документації на відповідність встановленим будівельним, санітарним, екологічним, пожежним та іншим нормам і вимогам.

Елементи грошового потоку – див. видаток коштів, надходження коштів, чистий грошовий платіж.

Ескізний проект – проектний документ, що визначає принципові вимоги до містобудівних, архітектурних, екологічних, функціональних та інших рішень об'єкта з метою підтвердження можливості його створення як споруди цивільного призначення.

Ефективність – категорія, що відображає відповідність проекту цілям і інтересам його учасників.

Ефективність проекту в цілому – вид ефективності інвестиційних проектів, який оцінюється з метою визначення їх потенційної привабливості для всіх можливих учасників і пошуку джерел фінансування.

Ефективність участі в проекті – вид ефективності інвестиційних проектів, який визначається з метою оцінки фінансових наслідків їх здійснення для кожного з інвесторів, які надають (або розглядають можливість надання) коштів для його фінансування.

Життєвий цикл проекту – період часу, протягом якого готуються і реалізуються інвестиційні наміри інвестора; процес розвитку проекту, час від першої витрати до останньої вигоди.

Заміщуючі інвестиційні проекти – проекти, одночасна реалізація яких супроводжується зниженням доходів (або зростанням витрат), хоча б за одним з них.

Зведений кошторисний розрахунок – кошторис, який формується на основі узагальнення даних об'єктних та локальних кошторисів з метою визначення вартості будівництва промислових підприємств та комплексів будинків і споруд за проектом в цілому.

Зведення витрат – кошторисний документ, який складається, коли одночасно з будівництвом виробничих об'єктів передбачається будівництво об'єктів невиробничого призначення.

Змінні витрати (Variable Costs, VC) – витрати, які змінюються (в цілому) приблизно прямо пропорційно збільшенню або зменшенню обсягу виробництва.

Зовнішнє середовище проекту – політико-правові та економічні фактори, що можуть впливати на організацію та реалізацію інвестиційного проекту.

Золоте правило інвестування – чим більше ризик інвестування, тим вище має бути доходність проекту.

Ідентифікація проекту – вибір основоположних цілей проекту, які можуть забезпечити виконання завдань розвитку.

Інвестиції – вкладення грошових коштів, майнових та інтелектуальних цінностей у матеріальні та нематеріальні активи, фінансові інструменти з метою одержання прибутку або соціального ефекту.

Інвестиційна діяльність – придбання та реалізація необоротних активів, а також фінансових інвестицій; сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо вкладення інвестицій у формування потенціалу суб'єктів господарювання.

Інвестиційна привабливість підприємства – справедлива кількісна та якісна інтегральна характеристика внутрішніх та зовнішніх можливостей об'єкта потенційного інвестування залучати та використовувати інвестиційні ресурси для свого розвитку і забезпечувати максимізацію економічного ефекту суб'єктам інвестування при мінімальному інвестиційному ризику.

Інвестиційний аналіз – це комплекс методичних і практичних прийомів та методів розробки, обґрунтування й оцінки доцільності реалізації інвестицій з метою прийняття інвестором ефективного рішення.

Інвестиційний горизонт – див. розрахунковий період.

Інвестиційний клімат – узагальнена характеристика сукупності соціальних, економічних, організаційних, правових, політичних, соціокультурних передумов, що зумовлює привабливість і доцільність інвестування в ту або іншу господарську систему (економіку країни, регіону, корпорації).

Інвестиційний лаг – інтервал часу між наданням коштів для інвестування в будівництво виробничих об'єктів та введенням відповідних виробничих потужностей, передбачених проектом, в експлуатацію.

Інвестиційний портфель – цілеспрямовано сформована сукупність інвестиційних активів (реальних або фінансових інвестицій), що належать фізичній або юридичній

особам (або декільком особам на правах пайової участі), який являє собою цілісний об'єкт управління для реалізації попередньо розробленої стратегії, що визначає інвестиційну мету.

Інвестиційний проект – це системно обмежений та закінчений комплекс документів, який містить систему взаємопов'язаних у часі й просторі та узгоджених з ресурсами заходів і дій, спрямованих на отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

Індекс прибутковості інвестицій (Profitability Index, PI) – показник ефективності, який відображає обсяг чистих грошових надходжень у розрахунку на 1 грошову одиницю грошових видатків за проектом в цілому за весь період його реалізації; може визначатися з врахування впливу фактору часу або без.

Індикатори ринку фінансових інвестицій – це агреговані індекси динаміки поточних ринкових цін, які відображають стан кон'юнктури.

Інфляція – процес, що характеризується підвищенням загального рівня цін в економіці певної країни та зниженням купівельної спроможності грошей, який негативно впливає на інвестиційну діяльність.

Капітал ризику – див. Максимальний грошовий відтік.

Капіталізація відсотка – приєднання нарахованих відсотків до суми початкового вкладення (див. Складні відсотки).

Коваріація між парою інвестиційних активів – вплив їх взаємодії на дисперсію доходності портфеля.

Коефіцієнт еластичності – відносний показник, який показує наскільки відсотків зміниться значення результативного показника, якщо значення факторного показника зміниться на один відсоток.

Компаундінгування – процес визначення майбутньої вартості шляхом нарахування складних відсотків на початкову вартість інвестицій.

Комплементарні інвестиційні проекти – див. Синергічні.

Кон'юнктура ринку фінансових інвестицій – форма прояву системи факторів (умов), які характеризують стан попиту, пропозиції, цін і конкуренції на ринку в цілому, окремих його видах і сегментах.

Кроки розрахункового періоду – відрізки часу, в межах яких проводиться агрегація даних для оцінки фінансово-економічних показників ефективності інвестиційних проектів.

Купонна доходність – процентна ставка, означена на облігації і яку емітент зобов'язується сплатити за кожним купоном.

Курс облігації – ціна купівлі облігації в розрахунку на 100 грошових одиниць номіналу.

Лаз будівництва – це період часу між середнім моментом здійснення капітальних вкладень та отриманням готової будівельної продукції, який необхідний для проведення проектування та будівництва будівель та споруд, цілісних майнових комплексів, передбачених проектом.

Лаз витрат – розриви в часі між оплатою товарів і послуг та їх споживанням у виробництві.

Лаз доходу — розриви в часі між виробництвом продукції і надходженням виручки від її продажу.

Локальні кошториси (розрахунки) – первісні кошторисні документи, які складаються на комплексні види робіт на підставі окремих локальних кошторисних розрахунків за окремими різновидами складових цих робіт.

Майбутня вартість (Future Value, FV) – оцінка сучасної вартості грошей на певний час у майбутньому (див. компаудінгування).

Майбутня вартість потоку грошових коштів – сума майбутніх вартостей чистих грошових платежів, сформованих в кожному періоді часу існування цього грошового потоку.

Максимальний грошовий відтік (Cash Out Flow, COFmax) – максимальне за кроками розрахункового періоду значення абсолютної величини від'ємного сальдо грошового потоку від інвестиційної і операційної діяльності.

Маржинальний аналіз – методика вивчення співвідношення між витратами, обсягом виробництва (реалізації) продукції та прибутком, спрямована на прогнозування критичної та оптимальної величини кожного із цих показників при заданому значенні інших.

Маржинальний дохід (Marginal Revenue, MR) – частина чистого доходу від реалізації, яка припадає на покриття постійних витрат та формування прибутку.

Масштаб проекту – можливий обсяг виробництва, інвестиційних і поточних витрат, необхідних для реалізації проекту.

Мета проекту – бажаний результат, можливість досягнення якого у межах певного строку за заданих умов реалізації проекту обґрунтована техніко-економічними та фінансовими розрахунками.

Метод еквівалентного ануїтету – метод обґрунтування вибору серед альтернативних проектів, що мають різну тривалість розрахункового періоду; передбачає нескінчене циклічне повторення реалізації проектів.

Метод кінцевої вартості майна – метод розрахунку чистої поточної вартості інвестицій, який передбачає що чисті надходження грошових коштів у складі потоку реальних грошей проекту дисконтуються за депозитною ставкою, а чисті видатки – за кредитною ставкою.

Метод ланцюгового повторення – метод обґрунтування вибору серед альтернативних проектів, що мають різну тривалість розрахункового періоду; передбачає циклічну реалізацію проектів протягом часу, що дорівнює найменшому спільному кратному з їх фактичних розрахункових періодів.

Методи і прийоми інвестиційного аналізу – засоби для глибокого дослідження явищ та процесів в інвестиційній сфері, а також формулювання на цій основі висновків і рекомендацій.

Модель кумулятивної побудови ставки дисконту – модель формування ставки дисконту, яка передбачає коригування безризикової норми доходності на суму поправок на ризик з врахуванням їх рівня значущості.

Модель Марковіца – модель оцінки ризику та доходності фінансових активів і оптимізації портфеля фінансових інвестицій, заснована на пошуку таких пропорцій розподілу інвестицій між наявними інвестиційними активами, щоб при прийнятному для інвестора рівні очікуваної доходності ризик портфеля, виражений стандартним відхиленням доходності, був мінімальним.

Модель оцінки капітальних активів (Capital Asset Pricing Model, CAPM) – модель рівноваги на ринку капіталів, за якою очікувана доходність цінного паперу являє собою лінійну функцію чутливості цінного паперу до коливань доходності ринкового портфеля.

Модель Фама-Френч – модель оцінки доходності власного капіталу, за якою вона є зворотно пропорційна коефіцієнту співвідношення балансової та ринкової вартості акціонерного капіталу.

Модель Фішера – модель визначення номінальної ставки дисконту шляхом збільшення на величину інфляційної премії, яка використовується для врахування інфляції в оцінках вартості грошей.

Модель Шарпа – див. Модель оцінки капітальних активів.

Модифікована (скоригована) поточна вартість (Adjusted Present Value, APV) – сума чистої поточної вартості інвестицій, визначеної для умов фінансування проекту виключно за рахунок власних джерел та фінансового ефекту від залучення позикового капіталу в структуру інвестиційних вкладень.

Модифікована внутрішня норма доходності (Modified Internal Rate of Return, MIRR) – заміник внутрішньої норми доходності для проектів з нестандартними грошовими потоками; норма дисконту, при якій дисконтована величина термінальної вартості дорівнює сумарній дисконтованій вартості всіх чистих грошових видатків.

Момент приведення – крок розрахункового періоду, обраний для визначення до нього різночасових грошових коштів шляхом їх дисконтування або компаундінгування; як правило, крок, на якому здійснюються початкові інвестиції (нульовий крок).

Надходження (приплив, приток) коштів (Cash In-Flow, CIF) – елемент грошового потоку, що відповідає отриманню грошових коштів з різних джерел, від різних операцій.

Незалежні інвестиційні проекти – проекти, для яких рішення про ухвалення одного з них не позначається на доходності та, відповідно, рішенні про можливість одночасної реалізації з ним інших у складі інвестиційного портфеля інвестора.

Необхідний рівень доходності проекту – граничний рівень доходності проекту, нижче за який інвестори відхиляють проект; зазвичай дорівнює середньозваженій вартості капіталу.

Несхильність інвесторів до ризику – явище, яке полягає в тому, що інвестори не йдуть на додатковий ризик, якщо очікують, що це не компенсуватиметься додатковим доходом.

Неявні вигоди – це неодержані доходи від найкращого альтернативного використання активу, які можна розглядати як умовні грошові надходження, що утворюються внаслідок усунення або мінімізації потенційних збитків для суспільства.

Номінальна сума грошових коштів – це оцінка вартості грошових коштів з врахуванням зміни купівельної спроможності внаслідок інфляції.

Норма (ставка) дисконту – це норма доходу на інвестований капітал, яку інвестор зазвичай отримує від інвестицій аналогічного змісту і рівня ризику, що використовується при визначенні поточної вартості майбутніх прогнозних грошових доходів та витрат.

Об'єкт інвестиційного аналізу — фінансово-господарська діяльність підприємств в контексті взаємозв'язку з техніко-організаційними, соціальними та іншими умовами інвестиційної діяльності.

Об'єктні кошториси — вид кошторисів, які складаються з метою визначення кошторисної вартості об'єкта будівництва в цілому на основі робочих креслень, прејскурантів, укрупнених кошторисних норм, укрупнених розцінок тощо, та враховують інвестиційні витрати на окремих будинок або споруду з повним оснащенням (устаткуванням, меблями, інвентарем, внутрішніми мережами та ін.).

Операційна діяльність (Operating Activities) – це основна діяльність підприємства, а також інші види діяльності, що не є інвестиційними або фінансовими.

Операційний грошовий потік – фактичні надходження або витрати грошових коштів у результаті поточної (операційної) діяльності фірми; його основу становлять

чистий прибуток і сума неявних надходжень (у вигляді амортизації матеріальних і нематеріальних активів) та відсотків за кредитами.

Операційні витрати – витрати, які пов'язані з виробництвом і реалізацією продукції, що виробляється в результаті здійснення проекту.

Організаційно-економічним механізмом інвестиційного проектування – сукупність економічних й організаційних методів, способів, форм, інструментів, важелів впливу на економічні відносини й процеси, що мають місце в рамках оцінки й обґрунтування інвестиційного проекту.

Основна діяльність – операції, пов'язані з виробництвом або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг), що є головною метою створення підприємства і забезпечують основну частку його доходу.

Основні фонди – матеріальні цінності, що використовуються у виробничій діяльності більше одного року і поступово переносять свою вартість на вироблену продукцію шляхом амортизації.

Оточення проекту – фактори впливу на підготовку та реалізацію проекту.

Очікуване значення доходності – це добуток ймовірності отримання того чи іншого результату, вираженої в частках одиниці, та абсолютної величини доходності при досліджуваних рівнях ймовірності.

Період окупності – див. Термін окупності.

Повні операційні витрати – операційні витрати, що додатково включають відсотки за інвестиційними кредитами, використовуються для обчислення обсягів прибутку до оподаткування.

Порівняльна ефективність інвестицій – характеристика інвестиційної привабливості складових сукупності інвестиційних проектів за критерієм мінімізації приведених витрат.

Постійні витрати (Fixed Costs, FC) – витрати, які не змінюються, коли міняється рівень виробництва за якийсь певний період часу.

Постнумерандо – грошовий потік, всі платежі якого розглядаються як такі, що мають місце наприкінці періодів.

Потік приросту – грошовий потік, елементи якого для кожного періоду часу сформовані як різниця між елементами грошового потоку проекту з вищим розміром первинних інвестиційних потреб і елементами грошового потоку проекту з меншими первинними інвестиційними потребами; використовується для визначення точки Фішера.

Потік реальних грошей (Cash-Flow of the Real Money, CFRM) – сума чистих грошових платежів від інвестиційної та операційної діяльності на кожному кроці розрахунку; використовується для розрахунку показників ефективності інвестиційного проекту.

Поточна (сучасна) вартість (Present Value, PV) – оцінка майбутньої вартості грошових коштів на певний час у минулому (див. дисконтування).

Поточна вартість потоку грошових коштів – сума поточних вартостей чистих грошових платежів, сформованих в кожному періоді часу існування цього грошового потоку.

Поточні інвестиції – інвестиційні вкладення, що здійснюються після введення об'єкта інвестування в експлуатацію.

Потреба у фінансуванні – див. Максимальний грошовий відтік.

Початкові (первинні) інвестиції (Initial Investment) – інвестиційні витрати, передбачені кошторисом та здійснювані до початку операційної діяльності за проектом.

Предмет інвестиційного аналізу – причинно-наслідкові зв'язки економічних процесів і явищ в інвестиційній діяльності, а також її соціально-економічна ефективність.

Пренумерандо – грошовий потік, всі платежі якого розглядаються як такі, що мають місце на початку періодів.

Приведені витрати – оцінка середньорічної величини поточних та інвестиційних витрат при визначенні порівняльної ефективності інвестицій.

Прогноз грошових потоків – таблиця, що характеризує рух грошових доходів і витрат на період реалізації інвестиційного проекту.

Проект – комплекс взаємопов'язаних заходів, розроблених для досягнення певних цілей протягом заданого часу за встановлених ресурсних обмежень; обґрунтування доцільності певної ідеї для подальшої координації дій.

Проектний аналіз – див. Інвестиційний аналіз.

Проектний грошовий потік – див. Сальдо реальних грошей.

Проектно-кошторисна документація (або проектні матеріали) – це система документів, що містять опис і обґрунтування проекту, яка охоплює як документи, обов'язкові при проектуванні об'єктів капітального будівництва, так і додаткові матеріали, що розробляються учасниками проекту при експертизі, підготовці до реалізації і в процесі реалізації проектів.

Прості відсотки – модель нарахування відсотків, в якій база нарахування в кожному наступному етапі залишається незмінною.

Просторова оптимізація портфеля – отримання максимального сумарного приросту капіталу при реалізації декількох незалежних інвестиційних проектів, вартість яких перевищує фінансові ресурси, що є у інвестора.

Профіль NPV – графік залежності чистої поточної вартості від зміни норми дисконту.

Проценти – платіж, здійснюваний позичальником на користь кредитора у вигляді плати за використання залучених на певний строк грошових коштів або емітентом на користь власника боргових цінних паперів.

Прямі інвестиції – інвестиційні витрати безпосередньо необхідні для реалізації інвестиційного проекту; інвестиції в основні засоби і оборотні активи.

Реалізація проекту – виконання експлуатаційних робіт з метою досягнення цілей проекту.

Реальна сума грошових коштів – оцінка вартості грошових коштів, що не враховує зміни купівельної спроможності грошей внаслідок інфляції.

Реальні інвестиції – вкладення капіталу у відтворення (реконструкцію) основних фондів, в інноваційні нематеріальні активи, у приріст запасів товарно-матеріальних цінностей та інші об'єкти інвестування, безпосередньо пов'язані з проведенням операційної діяльності підприємства; вкладення коштів у реальні активи (матеріальні та нематеріальні).

Реінвестиції – поточні інвестиції, що здійснюються за рахунок доходів від реалізації проекту.

Релевантні грошові потоки – визначені грошові потоки, що розглядаються у процесі проектного аналізу доцільності інвестицій.

Ризик – імовірність настання події, пов'язаної з можливими фінансовими втратами чи іншими негативними наслідками для діяльності підприємства.

Ризик інвестиційного проекту – міра непевності в одержанні очікуваного рівня доходності за реалізації даного проекту.

Робоча документація – складова проектно-кошторисної документації, яка розробляється для виконання будівельно-монтажних робіт та містить робочі креслення, вихідні вимоги щодо розробки конструкторської документації на обладнання, специфікацію обладнання, виробів та матеріалів, габаритні креслення, кошторисну документацію тощо.

Робочий проект – проектний документ, що розробляється для визначення конкретних містобудівних, архітектурних, художніх, екологічних, технічних, технологічних рішень об'єкта, їх техніко-економічних показників, виконання будівельно-монтажних робіт, робочих креслень та визначення їх кошторисної вартості; складається з затверджувальної частини та робочих креслень.

Розрахунковий період – це період часу, в межах якого порівнюються витрати і вигоди з метою прийняття рішення щодо доцільності здійснення інвестиційного проекту.

Розробка проекту – послідовна підготовка та уточнення цілей проекту по всіх його комерційних, технічних, екологічних, інституційних, соціальних, фінансових та економічних аспектах.

Сальдо накопичених реальних грошей – це нарощення результатів сальдо реальних грошей за даний і всі попередні кроки розрахункового періоду реалізації проекту; використовується для оцінки фінансової спроможності проекту.

Сальдо реальних грошей або проектний грошовий помік (Balance of the Real Money, BRM) — це сума чистих грошових платежів від інвестиційної, операційної і фінансової діяльності на кожному кроці розрахункового періоду.

Середньозважена вартість капіталу (Weighted Average Cost of Capital, WACC) — середня величина з необхідної прибутковості інвестицій за різними джерелами інвестиційних ресурсів, зважена за питомою вагою кожного з них в загальній сумі інвестицій.

Синергічні інвестиційні проекти – проекти, одночасна реалізація яких супроводжується зростанням доходів (або скороченням витрат), хоча б за одним з них.

Систематичний ризик – ризик, пов'язаний зі зміною кон'юнктури ринку під впливом макроекономічних факторів; виникає для всіх учасників цього ринку і не може бути усунений шляхом диверсифікації діяльності.

Складні відсотки – модель нарахування відсотків, в якій базою для нарахування в кожному наступному періоді є сума початкових інвестицій та нарахованих на них відсотки в попередніх періодах.

Ставка доходності фінансового менеджменту – модифікована внутрішня норма доходності, в якій враховується можливість інвестування як інвестиційних ресурсів, так і інвестиційних доходів проекту на різних умовах.

Статистичний метод – метод оцінки ризику, заснований на показниках математичної статистики – дисперсія, стандартне відхилення, коефіцієнт варіації.

Стійкість проекту – це його здатність зберігати свою ефективність при різних змінах умов реалізації.

Структура інвестиційних ресурсів – пропорція формування окремих джерел фінансування реалізації інвестиційних проектів у розрізі власних, залучених і позикових видів цих джерел; впливає на дохідність і ризик інвестиційної діяльності через механізм фінансового лівериджу.

Суб'єкти інвестиційного аналізу – це користувачі аналітичної інформації, що безпосередньо або опосередковано зацікавлені в результатах і досягненнях інвестиційної діяльності підприємства.

Супутні інвестиції – вкладення в об'єкти, безпосередньо технологічно не пов'язані із забезпеченням нормальної експлуатації об'єктів прямого інвестування, і вкладення невиробничого характеру.

Сценарний аналіз – техніка аналізу проектного ризику, яка дає змогу врахувати як чутливість NPV до зміни вхідних змінних, так і інтервал, в якому перебувають їх імовірні значення.

Термін окупності – тривалість періоду від початкового моменту інвестування до кроку розрахункового періоду, на якому відбувається повне відшкодування інвестиційних вкладень за рахунок отриманих за проектом доходів від операційної діяльності; розраховується діленням загальної суми інвестицій на середньорічний грошовий потік, приведений до поточної вартості.

Термінальна вартість (Terminal Value, TV) – сумарна нарощена вартість всіх чистих грошових надходжень у складі потоку реальних грошей за проектом, приведена до останнього періоду реалізації проекту.

Техніко-економічне обґрунтування – проектна документація, що складається у більш розширеному обсязі порівняно з техніко-економічним розрахунком та передбачає проведення детального обґрунтування і вибору варіантів доцільності створення об'єктів виробничого призначення.

Техніко-економічний розрахунок – проектна документація, яка виконується для технічно і технологічно нескладних об'єктів виробничого призначення та включає обґрунтування потужності виробничого комплексу, номенклатури та якості проектної продукції, кооперації виробництва, забезпеченості ресурсами, розрахункової вартості та основних техніко-економічних показників.

Технічний аналіз – це сукупність методів прогнозування тенденцій зміни цін і майбутніх тенденцій на фондовому ринку, заснованих на обробці графічної інформації історичних змін показників ринку і виконанні статистичних розрахунків з використанням графічного представлення інформації.

Точка безбитковості – рівень обсягу реалізації продукції протягом певного періоду часу, за рахунок якого підприємство покриває витрати.

Точкою Фішера – точка перетину профілів NPV проектів, які порівнюються, яка: показує значення норми дисконту, при якому проекти мають однакову інвестиційну привабливість; розмежовує ситуації в оцінках альтернативних проектів, в яких виникають або не виникають протиріччя між критеріями NPV та IRR, і дозволяє прийняти однозначне інвестиційне рішення.

Тренд бика (bullish) – тренд зростаючого ринку, який відображає тенденцію до підвищення цін.

Тренд ведмедя (bearish) – спадний тренд, що відображає тенденцію до зниження цін.

Умовні інвестиційні проекти – проекти, які є ефективними тільки за умови одночасної реалізації.

Фази циклу проекту – однорідні за метою і завданнями здійснення, характером робіт, що виконуються, послідовні етапи життєвого циклу проекту – передінвестиційна, інвестиційна, експлуатаційна та ліквідаційна фази. За підходом Світового банку — фази проектування та упровадження.

Фінансова діяльність – діяльність, яка призводить до змін розміру і складу власного та позикового капіталу.

Фінансова спроможність проекту – це забезпечення такої структури грошових потоків проекту, при якій на кожному кроці розрахункового періоду наявна достатня кількість грошей для повного покриття всіх передбачених витрат.

Фінансовий леверидж – див. Гіринг

Фінансовий станом підприємства – його спроможність фінансувати свою діяльність, яка характеризується забезпеченістю фінансовими ресурсами, доцільністю їх розміщення та ефективністю використання, фінансовими взаємовідносинами з іншими юридичними та фізичними особами, платоспроможністю та фінансовою стійкістю.

Фінансові інвестиції – це активи, які утримуються підприємством з метою збільшення прибутку (відсотків, дивідендів тощо), зростання вартості капіталу або інших вигод для інвестора; зазвичай акції, облігації, інші цінні папери.

Фінансові інструменти (Financial Instrument) – різноманітні фінансові документи, які мають грошову оцінку та можуть бути придбані на ринку для отримання прибутку від короткотермінових змін їхньої ціни або винагороди посередника.

Фінансово-інвестиційний аналіз суб'єктів господарювання – це сукупність аналітичних процедур, що базуються на загальнодоступній інформації фінансового характеру і призначені для оцінки стану й ефективності використання інвестиційного потенціалу підприємства, а також прийняття управлінських рішень стосовно доцільності інвестування коштів в його діяльність.

Фондові індекси – див. індикатори ринку фінансових інвестицій.

Форми інвестицій – способи здійснення інвестицій у різні об'єкти; див. Реальні інвестиції, Фінансові інвестиції.

Фундаментальний аналіз – аналіз ринкової кон'юнктури, заснований на дослідженні окремих факторів, що впливають на динаміку показників і визначенні можливої зміни цих факторів у майбутньому періоді.

Цінні папери – документи встановленої форми, що посвідчують грошові або інші майнові права, визначають взаємовідносини особи, яка їх емітувала, і власника, та передбачають виконання зобов'язань згідно з умовами їх розміщення, а також можливість передачі прав, що випливають із цих документів, іншим особам.

Цінність проекту – різниця економічних вигід і витрат проекту.

Часова оптимізація портфеля – розподіл інвестиційних пропозицій на два портфелі, фінансування яких здійснюється в поточному та наступному році.

Чиста поточна вартість (Net Present Value, NPV) – дисконтована цінність проекту; сума дисконтованих величин чистих грошових платежів у складі потоку реальних грошей проекту за всіма кроками розрахункового періоду.

Чистий грошовий платіж (сальдо, ефект, активний баланс) – різниця між надходженнями та видатками грошових коштів за певний період часу.

Чисті грошові надходження (Net Value, NV) – статичний абсолютний показник ефективності інвестицій; накопичений ефект (сальдо грошового потоку) від операційної та інвестиційної діяльності за розрахунковий період.

Чисті операційні витрати – операційні витрати за виключенням амортизації; менше повних операційних витрат на суму амортизації та відсотків за кредит.